

Kovács Miklós

képfestőmester, népi iparművész, népművész

1928. április 13-án született Újkécskén.

Írásos feljegyzések alapján a Kovács család 1878 óta foglalkozik képfestéssel. Első műhelyük Kecskeméten, a Festő utcában nyílt meg, idősebb Kovács Miklós pedig 1927-ben Újkécskén (1950-től Tiszakécske része) alakította ki műhelyét. Itt született fia, Miklós, aki a már gyermekkorában elkötelezte magát a családi mesterség mellett.

Tanulmányai elvégzése után 1946-ban gépészmérnöki oklevelet szerzett, s ezzel egyidőben leszerződött apja műhelyében kékkelmefestő inasnak. 1962-ben mestervizsgát tett, és édesapjával dolgozott annak 1975-ben bekövetkezett haláláig. 1970-ben közös ház- és műhely épült.

Kovács Miklós a hagyományos képfestéshez használt pamuton és lenvászonon kívül szatén és bársony kikészítésével is foglalkozik. Nevéhez fűződik a családi műhely gépeinek korszerűsítése, valamint a hagyományos kikészítés mellett modernebb eljárások alkalmazása is. A műhely magas színvonalú berendezése részben nagyüzemi gyakorlatának, részben gépészmérnöki végzettségének köszönhető. A mintázó-, festő-mosó, vasaló-hajtogató gépek mellett gőzkazán is működik az üzemben. Annak érdekében, hogy a tevékenység az időjárástól függetleníthető legyen, az ezredforduló évében egy gázfűtésű szárítógéppel bővült a műhely.

Kovács Miklós 1992 és 1995 között családtagjaival együtt a szentendrei Szabadtéri Néprajzi Múzeum (Skanzen) szakértőjeként közreműködött egy autentikus képfestő műhely kialakításában.

Díjai: Népi Iparművész (1976), Népművészet Mestere díj (1985), Az Év Mestere (1995), Bács-Kiskun Megye Művészeti Díja (2001), Tiszakécske Város Művészeti Díja (2002), Pro Renovanda Cultura Hungariae közművelődési díj (2009), Tiszakécske Városért Díj (2009), Lengyel Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje (2011), Tiszakécske Város Díszpolgára (2012), Kossuth-díj (2019), Nemzet Művésze díj (2020)